

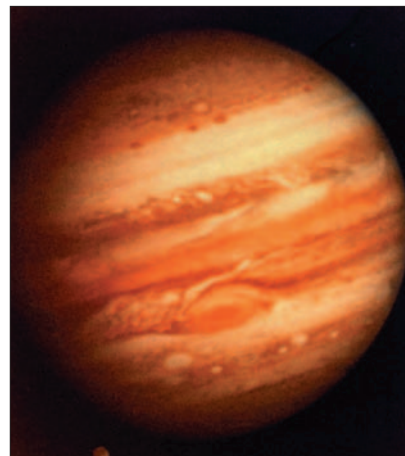
ZACHARIEL A MICHAEL

Zo vzťahov Zachariela k ostatným archanjelom stojí za zmienku **Zacharielovo postavenie blízko archanjela slnka, Michaela**: „Zachariela pokladali za jedného z druhov archanjela Michaela, ktorého sprevádzal, kedykoľvek tento vojvodca nebeských síkiv tiahol do bitky“.35 To sa celkom zhoduje s tým, že v astrologii sa Jupiter oddávna pokladal za druhé, „malé slnko“.

Aj pre Marsilia Ficina je Jupiter niečo ako „zmiernené slnko“: „Hoci slnko vykonáva tie isté veci efektívnejšie, a Jupiter ich vykonáva so silou slnka, oba teplom prekonávajú vlhkosť, avšak u Jupitera je tento efekt mierny, zatiaľ čo u slnka je veľmi mocný“.116 Ficinovi ide o to, že účinok slnka, ktorý je čistým, rýdzim zduchovňujúcim pôsobením, môže byť prisilný, a môže dušu „spáliť“. Jupiter však poskytuje niečo ako odstupňovanú, umiernenú, aplikovanú duchovnosť v živote, v umení, v sociálnych vzťahoch a pod. Preto, hovorí Ficino, sú v Jupiterovi sily slnka temperované a zmiešané s účinkami nižších planét: Venuše, Merkúra a Luny: „Kým lúče Venuše nepretržite sprevádzajú slnečné svetlo, a premieňajú ho, slnečné lúče, pretože sú teplejšie, temperujú jej vlhkosť. No Jupiterove lúče nevyžadujú žiadne miernenie; lebo čo je Jupiter, ak nie slnko zľahší temperované od začiatku pre dobro ľudských záležitostí? Alebo čo iné ako Luna a Venuša zosilnené a oteplené?“116

Je nanajvýš pozoruhodné čítať na jednej strane Ficinove slová z roku 1489 o „Jupiterovi ako o miernom slnku“ - a uvedomiť si, že moderná astronómia dnes opäť hovorí o Jupiterovi ako o „malom slnku“, a nachádza medzi týmito dvoma telesami podivuhodnú príbuznosť: Jupiter má totiž nielen podobné chemické zloženie, ale je aj jediným telesom v našej slnečnej sústave (popri Slnku), ktoré nesvieti len odrazeným, ale aj svojím vlastným svetlom: „Jupiter sa podobne ako Slnko skladá prevažne z vodíka a hélia, v pomere zhruba 5:1... Merania infračerveného žiarenia Jupitera i priame merania sond Pioneer dokázali, že Jupiter vyžaruje 2,5 krát viac energie, než koľko jej od Slnka dostáva. Podľa toho nie je Jupiter čistou planétou, ale skôr nepodarenou hviezdou. Do istej miery môžeme teda hovoriť o dvojhviezde Slnko-Jupiter“.117, 118

„Tajná veda v obryse“ od Rudolfa Steinera vrhá prekvapujúce svetlo na všetky tieto fakty: planéta Jupiter je pozostatok niekdajšieho kozmického telesa z dávnych vývojových fáz, „inkarnácií“ našej slnečnej sústavy, tzv. *Starého slnka*, v ktorom boli ešte hmota (a bytosti) dnešného Slnka, Jupitera, Venuše, Merkúra a Luny spojené do jedného nerozčleneného celku, a ktoré sa kedysi rozprestieralo až po dráhu dnešného Jupitera.119 Z hľadiska duchovnej kozmogónie sú teda Slnko a Jupiter dvoma polovicami jedného, kedysi existujúceho duchovne-hmotného kozmického telesa. A **dnešná astronómia opäť hovorí o „dvojhviezde Slnko-Jupiter“; práve tak, ako Zachariel bol a je vždy druhom a sprievodcom Michaela v jeho nebeskom poslaní.**

Planéta Jupiter.